

ΝΕΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ(*)

Σχετικά με τις συζητήσεις για την αντίληψη κατά δύο συγχωνεύονται σε ένα» του Γιάνγκ Χσιέν τσέν

Μια νέα έντονη πολεμική εκτυλίσσεται στη χώρα, στο μέτωπο της φιλοσοφίας, σχετικά με τις αντιλήψεις «τό ένα διχάζεται σε δύο» και «τά δύο συγχωνεύονται σε ένα» (1).

Η πολεμική αυτή είναι ένας αγώνας που διεξάγεται ανάμεσα σ' αυτούς που είναι υπέρ και σε εκείνους που είναι εναντίον του διαλεκτικού υλισμού, ένας αγώνας ανάμεσα σε δύο κοσμοθεωρίες.

Την προλεταριακή κοσμοθεωρία και την άστική κοσμοθεωρία.

Αυτοί που υποστηρίζουν πως η αντίληψη «τό ένα διχάζεται σε δύο» είναι ο θεμελιώδης νόμος των πραγμάτων βρίσκονται στο πλευρό του διαλεκτικού υλισμού· αυτοί που υποστηρίζουν πως ο θεμελιώδης νόμος των πραγμάτων είναι πως «τά δύο συγχωνεύονται σε ένα» είναι εναντίον του διαλεκτικού υλισμού. Οι δύο πλευρές έχουν τραβήξει μια καθαρή διαχωριστική γραμμή ανάμεσά τους και τα επιχειρήματά τους είναι διαμετρικά αντίθετα. Η πολεμική αυτή αντανακλά στον ιδεολογικό τομέα την οξύτατη και περίπλοκη ταξική πάλη που εκτυλίσσεται στην Κίνα και στον κόσμο.

Η πολεμική αυτή διεξάγεται εδώ και πάνω από τρεις μήνες, από τότε που οι σύντροφοι "Αϊ Χένγκ - Βού και Λίν Τσιγκ - Τσάν δημοσίευσαν στις 29 Μαΐου, στη «Γκουανμίνγκ Ζιμπάο» το άρθρο τους «Τό ένα διχάζεται σε δύο» και «Τά δύο συγχωνεύονται σε ένα». Για να δώσει μια καλλίτερη εικόνα για το που βρίσκεται σήμερα η πολεμική αυτή και για την πιο πέρα ανάπτυξή της, η Σύνταξη της «Κόκκινης Σημαίας» οργάνωσε μια συζήτηση στις 24 και 25 Αιγούστου. Πήραν μέρος στελέχη και σπουδαστές της Ανώτερης Σχολής του Κόμματος. Μετά τη συζήτηση ο ανταποκριτής μας συνομίλησε με ορισμένους συντρόφους απ' αυτούς που πήραν μέρος στη συζήτηση.

Παραθέτουμε πιο κάτω μια έκθεση της συζήτησης και των συνομιλιών.

Ο σύντροφος Γιάνγκ Χσιέν - τσέν προκάλεσε την πολεμική

Οι σύντροφοι που πήραν μέρος στη συζήτηση δήλωσαν πως η πολεμική άρχισε στην Ανώτερη Σχολή του Κόμματος πολύ πριν δημοσιευθεί το άρθρο των "Αϊ Χένγκ - Βού και Λίν Τσιγκ - Τσάν.

(*) Επισκόπηση των συζητήσεων που δημοσιεύθηκε στις 21 Σεπτεμβρίου στην επιθεώρηση «Κόκκινη Σημαία» του Πεκίνου.

1. Η φράση αυτή ανήκει στο Λένιν. Φιλοσοφία, Τετράτιο. 279, Editions Sociales, Παρίσι 1955. «Ο διχασμός του ενός και η γνώνση των αντιφατικών μερών του, να η βάζει της διαλεκτικής».

Υπενθυμίζοντας τα γεγονότα των τελευταίων χρόνων, δεκαίωνουν όλοι πως το Κόμμα, παίρνοντας υπόψη την ταξική πάλη στην Κίνα και στον κόσμο, ενίσχυσε την προπαγάνδα του σχετικά με την υλιστική διαλεκτική αντίληψη: «τό ένα διχάζεται σε δύο».

Το Κόμμα μας υπογράμμισε: Κάθε πράγμα τείνει να διχασθεί στα δύο. Και οι θεωρίες δεν αποτελούν εξαίρεση, τείνουν επίσης στο διχασμό. Παντού όπου υπάρχει μια επαναστατική, επιστημονική θεωρία, η αντίθεσή της, μια άντεπαναστατική, αντιεπιστημονική θεωρία διαμορφώνεται αναπόφευκτα στη διάρκεια της ανάπτυξής της. Από το γεγονός πως η σύγχρονη κοινωνία είναι χωρισμένη σε τάξεις και πως συνεχίζεται η διαφορά ανάμεσα στους προοδευτικούς και καθυστερημένους σχηματισμούς, η εμφάνιση τέτοιων αντιθέσεων είναι αναπόφευκτη.

Το Κόμμα υπογραμμίζει σε συνέχεια πως η ιστορία του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος αποδεικνύει πως, όπως κάθε άλλο πράγμα, το διεθνές εργατικό κίνημα τείνει στο να διχασθεί στα δύο. Η ταξική πάλη ανάμεσα στο προλεταριάτο και στην άστική τάξη αντανακλάται αναπόφευκτα στις γραμμές των κομμουνιστών. Είναι αναπόφευκτο να βλέπουμε να εκδηλώνεται ένας όππορτουρισμός αυτού ή του άλλου είδους στη διάρκεια της ανάπτυξης του κομμουνιστικού κινήματος, να βλέπουμε όππορτουριστές να προχωρούν σε διασπαστική δραστηριότητα εναντίον του μαρξισμού - λενινισμού και τους μαρξιστές - λενινιστές να διεξάγουν αγώνες εναντίον του όππορτουρισμού και του διασπαστισμού. Ακριβώς μέσα από τέτοιους αγώνες ανάμεσα στα αντίθετα αναπτύσσεται ο μαρξισμός - λενινισμός και το διεθνές εργατικό κίνημα.

Το Κόμμα κριτικάρισε την αποκαλούμενη «ένα αντίληψη» που προβάλλει ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός σχετικά με τη σημερινή διεθνή κατάσταση, υπογραμμίζοντας πως αυτή η «ένα αντίληψη» καταλήγει πως στο σύγχρονο κόσμο, οι ανταγωνιστικές κοινωνικές αντιθέσεις βρίσκονται στο δρόμο της εξάλειψης, και πως οι αντιτιθέμενες κοινωνικές δυνάμεις βρίσκονται στην πορεία της συγχώνευσής τους σε μια ενότητα. Για παράδειγμα, ισχυρίζονται πως οι αντιτιθέμενες δυνάμεις που αποτελούνται από το σοσιαλιστικό σύστημα και το καπιταλιστικό σύστημα από το σοσιαλιστικό στρατόπεδο και το καπιταλιστικό στρατόπεδο, από μια ιμπεριαλιστική χώρα και μια άλλη, από τις ιμπεριαλιστικές χώρες και τα καταπιεζόμενα έθνη, από την άστική τάξη και το προλεταριάτο, και τους άλλους εργαζόμενους των καπιταλιστικών χωρών, από τις διάφορες μονοπωλιακές ομάδες των ιμπεριαλιστικών χωρών κλπ. όπως και οι αντιθέσεις στις σοσιαλιστικές χώρες, συγχωνεύονται ή θα συγχωνευθούν σε μια ενότητα.

Η επαναστατική διαλεκτική μέθοδος που συνομίζεται στην αντίληψη «τό ένα διχάζεται σε δύο» αφομοιώνεται με

δλο και πιό μεγαλύτερη πληρότητα από τους συντρόφους μας και τις μάζες και γίνεται ένα ισχυρό ιδεολογικό δργανο που επιτρέπει να αποκτήσουμε μια όρθη κατανόηση της σημερινής κατάστασης της ταξικής πάλης τόσο εσωτερικά όσο και διεθνώς. Βοηθάει το λαό να κατανοήσει πώς ή αντίθεση και ο αγώνας ανάμεσα στον Ιμπεριαλισμό και στους επαναστάτες του κόσμου παραμένει αμείωτος, πώς ή αντίθεση και ο αγώνας ανάμεσα στο μαρξισμό - λενινισμό και στο σύγχρονο ρεβιζιονισμό παραμένει αμείωτος. 'Ανεβάζει την άνδρεία του λαού στον αγώνα έναντι του Ιμπεριαλισμού και των αντιδραστικών των διαφόρων χωρών, έναντι του σύγχρονου ρεβιζιονισμού, έδραιώνει την πίστη του λαού στη νίκη.

'Όστόσο, ενώ το Κόμμα μας προσπαθεί να προπαγανδίσει μ' ένα ακόμα πιό έντονο τρόπο την επαναστατική διαλεκτική για το «ένα που διχάζεται σε δύο», ο σύντροφος Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν μιλάει άφθονα για την αντίληψη ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα», προβάλλοντας έτσι ένα πρόγραμμα αντίθετο με εκείνο του κόμματός μας.

'Η ιδέα του σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν της συμφιλίωσης των αντιθέσεων και της άρνησης του αγώνα δεν είναι χθεσινή. Δίνοντας μια διάλεξη στην 'Ανώτερη Κομματική Σχολή το Νοέμβριο 1962, είχε πει: «'Η ένότητα των αντιθέτων, ή ένότητα των αντιθέσεων σημαίνει πώς τα δύο αντίθετα είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα» και επώς εκείνο που οφείλουμε να κατανοήσουμε από τη διαλεκτική, είναι πώς να συνδέουμε δύο αντιτιθέμενες ιδέες».

Στο βαθμό που το Κόμμα επέμενε στην προπαγάνδα του για την αντίληψη ετά ένα διχάζεται σε δύο» ο σύντροφος Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν διέδιδε την ιδέα της συμφιλίωσης των αντιθέσεων με ένα ακόμα πιό αυξανόμενο ζήλο. Το Νοέμβριο 1963, γενίκευσε την ιδέα του κάτω από τη φόρμουλα ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα» και την έκανε άνοιχτά γνωστή στους μαθητές τους στην 'Ανώτερη Σχολή του Κόμματος.

Τόν 'Απρίλιο 1964, σε ένα μάθημα στην τάξη των σπουδαστών του Σινκιάνγκ στην 'Ανώτερη Σχολή του Κόμματος, ανέπτυξε ακόμα τη θέση του, καθιστώντας την πιό ευσταθηματοποιημένη» και περισσότερο «πλήρη».

Σε συνέχεια, επιχείρησε με όλα τα μέσα να προπαγανδίσει την ιδέα αυτή, προσπαθώντας να εισαγάγει την αντιδιαλεκτική του άποψη σε κάθε ευκαιρία.

'Ο σύντροφος Λι Μίνγκ, υπεύθυνος της ομάδας των έρευνητών και της διδασκαλίας της φιλοσοφίας στην 'Ανώτερη Σχολή του Κόμματος, διέδωσε επίσης πλατειά από καθέδρας τη θέση του σύντροφο Γιάνγκ. Στις 14 Μαΐου, σε μια παράδοση, ο Λι δήλωσε πώς μερικοί μιλάνε πολύ περισσότερο για το «ένα που διχάζεται σε δύο» και πολύ λιγότερο για ετά δύο που συγχωνεύονται σε ένα». 'Ενεθάρρυνε ακόμα τη συγγραφή άρθρων για την προπαγάνδα της τελευταίας αντίληψης. Ουσιαστικά, ο Λι Μίνγκ ήθελε να πει πώς μερικοί μιλάνε πολύ για την επαναστατική διαλεκτική του μαρξισμού - λενινισμού και για τη σκέψη του Μάο Τσέ - Τούνγκ και πολύ λίγο για τις αντιδιαλεκτικές ιδέες του σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν. Σύμφωνα μ' αυτόν, έπρεπε να γραφτούν περισσότερα άρθρα για την προπαγάνδη των αντιδιαλεκτικών ιδεών.

Οι Αϊ Χένγκ - Βού και Λιν Τσίνγκ - Τσάν έχουν πει πώς γράφοντας το άρθρο τους, συμβουλευθήκαν σε πολλές περιπτώσεις το σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν. 'Ο Γιάνγκ τους βοήθησε να το διορθώσουν. 'Από την πλευρά του, ο Λι Μίνγκ, έκανε δύο διάφορες υποδείξεις και θεώρησε το άρθρο. 'Ο Αϊ Χένγκ - Βού υπενθύμισε πώς όταν κατάλαβαν πώς ή αντίληψη ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα» παρουσιάζεται σαν μια άπροκαλυπτη άποψεια για να δια-

δοθεί μια παράδοση ιδέα, και δεν ήξεραν αν ήταν σωστό να δημοσιεύσουν ή όχι το άρθρο τους, συμβουλευθήκαν ξανά το Γιάνγκ. 'Ο Γιάνγκ τους είπε: «ποιός είπε πώς είναι μια παράδοση ιδέα; Αυτός που το είπε είναι αγράμματος». Και πρόσθεσε: «'Η αντίληψη ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα» είναι μια κοσμοαντίληψη, ενώ ή αντίληψη ετά ένα διχάζεται σε δύο» είναι ζήτημα μεθοδολογίας». Μετά, ενεθάρρυνε ξανά τους Αϊ και Λιν λέγοντας: «'Η άποψη του άρθρου σας είναι καλά θεμελιωμένη. Δημοσιεύτε το!».

Κατ' αυτό τον τρόπο ή αντίληψη ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα» του σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν λανσαρίστηκε στην 'Ανώτερη Σχολή του Κόμματος και πήρε δημοσιότητα με το άρθρο των Αϊ Χένγκ - Βού και Λι Τσίνγκ - Τσάν. 'Ετσι άρχισε στον τύπο ή πολεμική ανάμεσα στην αντίληψη ετά ένα διχάζεται σε δύο» και στην αντίληψη ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα».

Κατά συνέπεια, ή πολεμική αυτή στο μέτωπο της φιλοσοφίας προκλήθηκε από το σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν.

'Ανασκευή της αντίληψης του σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν

'Αφού το άρθρο των Αϊ Χένγκ - Βού και Λιν Τσίνγκ - Τσάν δημοσιεύτηκε στο «Γκουανγκμίνγκ Ζιμπάο», δλέποντας πώς ή πολεμική άφορούσε ένα ζήτημα άρχης και πώς πρόκειται για μια πολεμική ανάμεσα στην επαναστατική διαλεκτική και στην αντιδιαλεκτική, οι σύντροφοι καθοδηγητές της 'Ανώτερης Κομματικής Σχολής ζήτησαν από την ομάδα των έρευνητών και των καθηγητών της φιλοσοφίας να συγκαλέσουν μια συζήτηση σχετικά μ' αυτό. 'Όταν ο σύντροφος Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν το έμαθε από το Λι Μίνγκ, έκδηλωσε μια ζωηρή δυσάρεσκεια και ένα μεγάλο έρεθισμό.

Στις 17 'Ιουλίου, οι σύντροφοι Βάνγκ Τσόνγκ και Κούο Πέι - Χένγκ έγραψαν ένα άρθρο στη «Λαϊκή 'Ημερησία», άποκαλύπτοντας και κριτικάροντας την αντίληψη ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα» του Γιάνγκ.

Ταυτόχρονα, όρισμένοι σύντροφοι της 'Ανώτερης Κομματικής Σχολής άνασκέυασαν την αντίληψη αυτή σε συζητήσεις και σε άρθρα στις εκδόσεις της σχολής. 'Όστόσο, όρισμένοι συνέχισαν να ισχυρίζονται πώς είναι όρθη.

'Η αντίληψη ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα» του σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν προκάλεσε πολλές συζητήσεις ανάμεσα στο λαό. 'Όρισμένοι την υποστηρίζουν αλλά πολλοί την κριτικάρουν και την άπορρίπτουν. Στο τέλος του Αύγουστου, πάνω από 90 άρθρα σχετικά μ' αυτό δημοσιεύθηκαν στις έφημερίδες και τα περιοδικά τόσο σε έθνική όσο και σε τοπική κλίμακα. Οι θεωρητικοί των σχολών του Κόμματος, των άνωτερων σχολών και των ίνστιτούτων των έπιστημονικών έρευνών πολλών περιοχών όργάνωσαν συζητήσεις σχετικά με το πρόβλημα αυτό.

Στην παρούσα στιγμή, το θεμελιώδες πρόβλημα που τίθεται είναι: αν άναγνωρίζουμε πώς ο νόμος της ένότητας των αντιθέτων είναι ο θεμελιώδης νόμος της αντικειμενικής πραγματικότητας, και πώς ή ύλιστική διαλεκτική είναι ή προλεταριακή κοσμοαντίληψη.

Τα λόγια και οι ενέργειες του Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν και άλλων έχουν κατανοηθεί καθαρά από τη συντριπτική πλειοψηφία των σπουδαστών και από το προσωπικό της 'Ανώτερης Κομματικής Σχολής, πράγμα όχι τυχαίο αφού ο σύντροφος Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν, τη στιγμή αυτή άκριδώς έχει διαδώσει πλατειά την αντίληψη πώς ετά δύο συγχωνεύονται σε ένα». 'Ενέργησε σκόπιμα και συστηματικά για να αντίτάξει την αντιδραστική κοσμοαντίληψη της ά-

στικώς τάσης στην ύλιστική διαλεκτική αντίληψη του προλεταριάτου.

Αυτοί που πήραν μέρος στη συζήτηση υπογράμμισαν πως ο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν δέν έπαψε να επαναλαμβάνει άκούραστα και σε όλους τους τόνους την ιδέα πως «σε όλα τα πράγματα ή τάση είναι να συγχωνεύονται τα δύο σε ένα». Μιλάει με μεγάλο ζήλο για αντιθέσεις «ανάποσπαστα συνδεδεμένες», για «αδαιρητότητα» των πραγμάτων και βεβαιώνει πως τὸ καθήκον που συνίσταται στη μελέτη των αντιθέτων έγκειται μόνο στην αναζήτηση «κοινών απαιτήσεων» ή στην «αναζήτηση ενός κοινού εδάφους παραμερίζοντας τις διαφορές». "Αν θεωρήσουμε τα πράγματα υπό τὸ φῶς τῆς αντίληψης του σύμφωνα με την οποία τα «δύο συγχωνεύονται σε ένα», οι έσωτερικές τους αντιθέσεις εξαφανίζονται και ή πάλη των αντιθέτων στα ίδια τα πράγματα εξαφανίζεται, ή ιδέα πως ή άποψη μιάς αντίθεσης πρέπει αναπόφευκτα να καταλήγει σε μιά άλλη άποψη, πως ή κατάληξη τῆς πάλης είναι ή καταστροφή τῆς παλιάς ενότητας και ή εμφάνιση μιάς νέας ενότητας, πως τα γερασμένα πράγματα αντικαθίστανται από τα νέα — όλα αυτά εξαφανίζονται επίσης. Κατ' αυτό τὸν τρόπο ή μαρξιστική - λενινιστική διαλεκτική άπορρίπτεται ολοκληρωτικά.

Η αντίληψη ἐτὸ ένα διχάζεται σε δύο» είναι ο πυρήνας τῆς επαναστατικῆς φιλοσοφίας τῆς ύλιστικῆς διαλεκτικῆς, τῆς προλεταριακῆς κοσμοαντίληψης. Χρησιμοποιώντας την για να κατανοήσει αυτά που τὸ περιβάλλον, τὸ προλεταριάτο αναγνωρίζει πως οι αντιθέσεις είναι σύμφυτες σε όλα τα πράγματα, πως οι δύο πλευρές μιάς αντίθεσης βρίσκονται ταυτόχρονα σε κατάσταση ενότητας και σύγκρουσης και πως οι αντιθέσεις αποτελούν την κινητήρια δύναμη τῆς ανάπτυξης των πραγμάτων. Ένώ ή ταυτότητα των αντιθέτων είναι σχετική, ή σύγκρουσή τους είναι απόλυτη. Κατὰ συνέπεια, τὸ καθήκον τῆς ύλιστικῆς διαλεκτικῆς δέν συνίσταται στὸ να καλύπτει τις αντιθέσεις αλλά στὸ να τις ἀποκαλύπτει, να βρίσκει την ὀρθή μέθοδο για την επίλυσή τους και να ἐπιταχύνει τὸ μετασχηματισμό τους για να φθάσει στὸν επαναστατικό μετασχηματισμό τοῦ κόσμου. Χρησιμοποιώντας την ύλιστική διαλεκτική αντίληψη τοῦ κόσμου για την ἀνάλυση τῆς ταξικῆς κοινωνίας, τὸ προλεταριάτο παραδέχεται τις ταξικές αντιθέσεις και την ταξική πάλη. Σ' αυτή την τελευταία βλέπει την κινητήρια δύναμη τῆς ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας και ἀναπτύσσοντας την σταθερὰ τὸ προλεταριάτο πρέπει να διεξάγει ὡς τὸ τέλος την ταξική πάλη για να φθάσει στὸν μετασχηματισμό τῆς κοινωνίας.

Ἄλλὰ ἂν ἀντιμετωπίζαμε τις σχέσεις ἀνάμεσα στις διαφορές τάξεις τῆς κοινωνίας σύμφωνα με την αντίληψη ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα» τοῦ σύντροφου Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν θὰ οδηγούμασθε ἀναπόφευκτα στην ἐξάλειψη τῶν ὀρίων ἀνάμεσα στις τάξεις, στην ἀπόρριψη τῆς ταξικῆς πάλης και θὰ φθάναμε ἔτσι στη θεωρία τῆς συμφιλίωσης τῶν τάξεων.

Οι σύντροφοι Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν, Αἰ Χένγκ - Βου και Λιν Τσίνγκ - Τσάν παραμόρφωσαν με ἀπαράδεκτο τρόπο τις βάσεις με τις ὁποῖες τὸ Κόμμα μας ἐπεξεργάζεται τις ἀρχές του, τῆ γραμμῆ και τὰ πολιτικά του μέτρα. Διαβεβαιώνουν αὐθαίρετα πως ή γενική γραμμῆ τοῦ Κόμματος για τῆ σοσιαλιστική οἰκοδόμηση, τις ἀρχές και την πολιτική ζωῆ τοῦ Κόμματος και τοῦ κράτους, την πολιτική τοῦ Κόμματος στις οικονομικές, ἐξωτερικές και πολιτιστικές ὑποθέσεις κλπ. διαμορφώνεται σε συμφωνία με την αντίληψή τους ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα». Ἐτσι, δημιούργησαν οι ίδιοι ένα θεμελιακό ζήτημα πολιτικῆς ἀρχῆς. Ὡστόσο, οι ὑπερασπιστές τῆς αντίληψης ἐτὸ δύο συγχω-

νούνται σε ένα» τοῦ Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν δέν θέλουν να ἀναγνωρίσουν πως πρόκειται για ένα ζήτημα πολιτικῆς ἀρχῆς. Ἀποβλέποντας σε ἀπώτερους σκοπούς, δηλώνουν πως ένα θεωρητικό ζήτημα δέν πρέπει να μετατρέπεται σε πολιτικό πρόβλημα.

Ὀρισμένοι σύντροφοι δηλώνουν πως ο σύντροφος Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν παριστάνει την αντίληψη ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα» σάν μιά κοσμοαντίληψη και την αντίληψη ἐτὸ ένα διχάζεται σε δύο» σάν να ἀνήκει στη μεθοδολογία, και υπογραμμίζουν πως ή άποψη αυτή είναι ἐντελῶς αντίθετη στην ύλιστική θεωρία τῆς ενότητας τῆς κοσμοαντίληψης και τῆς μεθοδολογίας. Τὸ γεγονός είναι πως ο σύντροφος Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν δέν σταματὰ να υπογραμμίζει πως ο σκοπὸς τῆς μελέτης τῆς διαλεκτικῆς μεθόδου εἶναι τὸ να ἀποκτήσουμε την ικανότητα να συνδέουμε δύο ἀντιτιθέμενες ιδέες. Αυτό δείχνει ἀκριβῶς την πλήρη ἐνότητα τῆς κοσμοαντίληψης και τῆς μεθοδολογίας του· και οι δύο ἐξυπηρετοῦν την αντίληψη ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα».

Ὁ σύντροφος Μάο Τσέ - Τουνγκ μᾶς διδάσκει: «Μόνο οι ἀντιδραστικές κυρίαρχες τάξεις που ὑπάρχουν σήμερα ή που ὑπῆρξαν ἄλλοτε, ὅπως και ή μεταφυσική που βρίσκεται στην ὑπηρεσία τους θεωροῦν τὰ ἀντίθετα, ὄχι σάν ζωντανά, ἐξαρτημένα, κινητά, που μετασχηματίζονται τὸ ένα στὸ ἄλλο, ἀλλὰ σὰ νεκρά, ἀπολιθωμένα» διαδίδουν παντοῦ αυτή την ἐσφαλμένη αντίληψη και προσπαθοῦν να ἐξαπατήσουν τις λαϊκές μάζες, για να παρατείνουν την κυριαρχία τους» (1). Η αντίληψη ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα» τοῦ σύντροφου Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν θεωρεῖ ἀκριβῶς τις σχέσεις ἀνάμεσα στις δύο πλευρές μιάς αντίθεσης σάν πράγματα ἐνεκρά και ἀπολιθωμένα. Χρησιμοποιώντας ὅλες τις δυνατές εὐκαιρίες για να διαδόσουν την άποψη αυτή, ἐπιχειροῦν να ἐξαπατήσουν τοὺς ἀνθρώπους, παίζοντας ἔτσι τὸ παιχνίδι που ἐξυπηρετεῖ τις ἀντιδραστικές τάξεις.

Στη συζήτηση, ὀρισμένοι προβάλλουν ἐπιχειρήματα που, ἂν και διαφέρουν ἐλάχιστα, συμπίπτουν ὅμως με την οὐσία τῆς αντίληψης ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα» τοῦ σύντροφου Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν. Για παράδειγμα, ὀρισμένοι βεβαιώνουν πως ή φιλονεικία δέν ἀφορᾶ κυρίως παρά την ὀρολογία και τῆ χρήση και προσθέτουν πως στις παραδόσεις ὅλος ο κόσμος μπορεί να κάνει ένα ή δύο λάθη. Ἄλλοι, που ἰσχυρίζονται πως είναι ἀμερόληπτοι και ἀντιμετωπίζουν τὸ ζήτημα ἀπὸ ὅλες του τις πλευρές, προβάλλουν την ιδέα πως ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα» πρέπει να συμπληρωθεῖ στὸ «ένα διχάζεται στα δύο» κάνοντας ἔτσι την πρώτη αντίληψη μιά άποψη τοῦ νόμου τῆς ενότητας των αντιθέτων. Διαβεβαιώνουν πως μ' αυτό τὸν τρόπο μπορεί να ἀποφευχθεῖ «μιά μονόπλευρη άποψη των πραγμάτων». Ἄλλοι ἀκόμα, προσποιούνται πως προχωροῦν σε μιά συγκεκριμένη ἀνάλυση των αντιθέσεων, διαιρώντας τες σε δύο τύπους: σ' ἐκείνες που ἔχουν την ταυτότητα για κυρίαρχο χαρακτηριστικό, και ἐκείνες που ἔχουν τὸν ἀγῶνα για κυρίαρχο χαρακτηριστικό, βεβαιώνοντας πως ή αντίληψη ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα» πρέπει να χρησιμοποιεῖται για την επίλυση των αντιθέσεων που ἔχουν ἐτήν ταυτότητα για κυρίαρχο χαρακτηριστικό». Ἄλλοι ἀκόμα θεωροῦν πως ή αντίληψη ἐτὸ ένα διχάζεται στὸ δύο» είναι μιά μέθοδος ἀνάλυσης και ή αντίληψη ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα» ένα μέσο συνθεσης, βεβαιώνοντας πως και οι δύο αποτελοῦν ἀναπόσπαστο μέρος τῆς διαλεκτικῆς μεθόδου τῆς γνώσης. Ὡστόσο, ὅλοι αὐτοί οι ἰσχυρισμοί δέν ἀποτελοῦν τίποτε ἄλλο παρά ἀπόπειρες ὑπεράσπισης τῆς αντίληψης ἐτὸ δύο συγχωνεύονται σε ένα».

Πολλοί σύντροφοι υπογραμμίζουν πως ή μαρξιστική -

αντινομιστική αντίληψη «τό ένα διχάζεται σε δύο» έχει μία ξεκάθαρη σημασία και πώς η αντίληψη «τά δύο συγχωνεύονται σε ένα» που προβλήθηκε από το σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν έχει μία όρισμένη σημασία. Η έκφραση «τό ένα διχάζεται σε δύο» αποδίδει μ' ένα τρόπο πολύ ακριβή, ζωντανό και προσιτό τον πυρήνα της διαλεκτικής, δηλαδή την ουσία του νόμου της ενότητας των αντιθέτων ενώ η αντίληψη «τά δύο συγχωνεύονται σε ένα» του σύντροφου Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν είναι καθαρή μεταφυσική «κατό τοίς εκατό». Πρόκειται εδώ για δυο διαμετρικά αντιτιθέμενες κοσμοθεωρίες. Πώς μπορούν να τις δίνουν στην ίδια μοίρα και να τις συνδέουν;

Ταξική πάλη στον ιδεολογικό τομέα

Στή συζήτηση, πολλοί σύντροφοι μίλησαν για τη μεγάλη σημασία της φιλοσοφικής αυτής πολεμικής.

Η φιλοσοφία αποτελεί μέρος της κοινωνικής ιδεολογίας· παρουσιάζει ένα κομματικό πνεύμα, δηλαδή έναν ταξικό χαρακτήρα, πολύ καθαρό. Η πάλη στο φιλοσοφικό μέτωπο αντανάκλα άμετάβλητα την ταξική πάλη στο οικονομικό και πολιτικό μέτωπο. Στην ταξική πάλη, διάφορες τάξεις, ξεκινώντας από τα ταξικά τους συμφέροντα, διατυπώνουν διαφορετικές απόψεις που γενικεύονται στη φιλοσοφία. Οι γενικεύσεις αυτές μπορούν να είναι επαναστατικές ή αντιδραστικές. Υπάρχει μια επαναστατική φιλοσοφία του προλεταριάτου και μια αντιδραστική φιλοσοφία της αστικής τάξης. Έτσι, η πάλη ανάμεσα στους δυο ανταγωνιστικούς σχηματισμούς έχει την αντανάκλασή της στο φιλοσοφικό μέτωπο. Αυτοί που, στίς γραμμές του προλεταριάτου, έχουν επηρεασθεί απ' αυτήν, χρησιμοποιούν επίσης συχνά, την αστική φιλοσοφία για να αντιτάσσονται στην επαναστατική φιλοσοφία του προλεταριάτου.

Την παρούσα στιγμή, στο διεθνές πεδίο, η ταξική πάλη που διεξάγουν οι λαοί έναντι του ιμπεριαλισμού, που έχει επικεφαλής του τις Ήνωμένες Πολιτείες και τους λακέδες του, αναπτύσσεται όρμητικά. Στους κόλπους του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος, ένας πεισματώδης αγώνας αντιπαράθετε το μαρξισμό - λενισμό στο σύγχρονο ρεβιζιονισμό. Στη χώρα μας, η ταξική πάλη ανάμεσα στο προλεταριάτο από το ένα μέρος, στην αστική τάξη και σ' αυτό που απέμεινε από τις φεουδαρχικές δυνάμεις από το άλλο μέρος, όπως και η πάλη ανάμεσα στο σοσιαλιστικό δρόμο και στον καπιταλιστικό δρόμο, μπήκε σε μια νέα ενδοξη φάση με μια ακόμα πιο βαθιά ανάπτυξη. Απέναντι στην κατάσταση αυτή της ταξικής πάλης τόσο διεθνώς όσο και εσωτερικά, η Κεντρική Έπιτροπή του Κόμματος και ο σύντροφος Μάο Τσέ - Τούγκ υπογραμμίζουν επίμονα την ανάγκη της εφαρμογής της αντίληψης «τό ένα διχάζεται σε δύο» και της μαρξιστικής - λενιστικής θεωρίας της ταξικής πάλης για την καταπολέμηση του σύγχρονου ρεβιζιονισμού και για τον έξοπλισμό του λαού μας. Σ' αυτή ακριβώς τη στιγμή, η φρενια-

σμένη διάδοση από το σύντροφο Γιάνγκ Χσιέν - Τσέν, της αντίληψης «τά δύο συγχωνεύονται σε ένα» κατευθύνεται στην ικανοποίηση των αναγκών των σύγχρονων ρεβιζιονιστών, στο να τους βοηθήσει στην προπαγάνδα τους υπέρ της ταξικής ειρήνης, της ταξικής συνεργασίας και της συμφιλίωσης των αντιθέσεων. Ταυτόχρονα, κατευθύνεται στην ικανοποίηση των αναγκών της αστικής τάξης και των υπολειμμάτων των φεουδαρχικών δυνάμεων της χώρας, προμηθεύοντάς τους «θεωρητικά» δπλα για να αντιστέκονται στο κίνημα της σοσιαλιστικής διαπαιδαγώγησης.

Είναι φανερό πως η νέα αυτή πολεμική, που αφορά το ζήτημα ποιός - ποιόν; στο φιλοσοφικό μέτωπο, είναι μια σοβαρή ταξική πάλη στον τομέα της ιδεολογίας.

Δέν είναι δύσκολο να καταλάβουμε πως μια τέτοια πολεμική εμφανίστηκε στη χώρα μας στο φιλοσοφικό μέτωπο. Η ιστορία μας δείχνει πως η δξυση της ταξικής πάλης στον πολιτικό και οικονομικό τομέα, συνοδεύεται αναπόφευκτα από μια δξυση της ταξικής πάλης στον ιδεολογικό τομέα. Προς το τέλος του 1920, η κοινωνία της Σοβιετικής Ένωσης γνώρισε μια περίοδο τεραστίων αλλαγών. Η ανάπτυξη των κινήματων για την κollectιβοποίηση της αγροτικής οικονομίας και τη σοσιαλιστική εκβιομηχάνιση όπως και η απελπισμένη αντίσταση των κουλάκων και των αστικών στοιχείων προσέδωσαν στην ταξική πάλη μεγάλη όξυτητα. Τη στιγμή εκείνη, εμφανίστηκε στους κόλπους του Κ.Κ.Σ.Ε. η αντικομματική ομάδα των Τρότσκι και Μπουχάριν. Όσο προχωρούσε σε βάθος η σοσιαλιστική επανάσταση στο οικονομικό και πολιτικό μέτωπο, τόσο μεγαλύτερα πλήγματα κατάφερε ιδεολογικά σε διάφορες τάξεις και κοινωνικά στρώματα. Εκείνη την κρίσιμη στιγμή που η αντιδιαλεκτική φιλοσοφική αντίληψη του Ντεμπόριν έγινε το ιδεολογικό όπλο της αντικομματικής ομάδας, η Κεντρική Έπιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος Σοβιετικής Ένωσης με επικεφαλής τον Στάλιν κριτικάρε άσπρηρά και απέρριψε κατηγορηματικά τη φιλοσοφική αντίληψη της σχολής του Ντεμπόριν. Ο αγώνας αυτός στον τομέα της ιδεολογίας αποτελούσε ακριβώς αντανάκλαση της όξυτατης ταξικής πάλης που διεξάγονταν στη σοβιετική κοινωνία.

Την παρούσα στιγμή, η πολεμική που άρχισε στη χώρα μας στο φιλοσοφικό μέτωπο συνεχίζεται. Έξετάζοντάς την από την άποψη του αριθμού αυτών που συμμετέχουν και από το πλάτος της επίδρασής της όπως και από τη μεγάλη σημασία της, μπορούμε να πούμε πως από πολλά χρόνια οι έπιστημονικοί μας κύκλοι είχαν να γνωρίσουν πολεμική τέτοιας σημασίας. Φαίνεται πως βρίσκεται μακριά ακόμα από το τέλος της. Βήμα το βήμα θα προχωρεί όλο και πιο βαθιά. Η αλήθεια αναπτύσσεται πάντοτε με την πάλη. Με την πολεμική αυτή, οι διαλεκτικές ιδέες θα νικήσουν όπωσδήποτε τις αντιδιαλεκτικές ιδέες και ο λαός μας θα ανεβάσει σημαντικά το πολιτικό και ιδεολογικό του επίπεδο.